

LOTERIJ

Tegenwoordig lijkt iedereen er van uit te gaan dat het zijn recht is ook een keer de loterij te winnen.

Er zijn er zoveel dat de miljoenen je om de oren vliegen, en dan hebben we 't nog niet eens over programma's als 'weekend miljonairs' en hoe ze verder mogen heten. Nederland geen geld? Dat zou je niet zeggen.

Ooit las ik over een onderzoek waaruit was gebleken dat winnen niet voor iedereen is weggelegd. Er zijn mensen op wier hoofd de miljoenen meer dan eens neerdalen, zoals er ook mensen zijn die bij het bingoën altijd in de prijzen vallen, of meerdere malen door de bliksem worden getroffen.

Maar daartegenover staan de mensen die, ook al kopen ze wekelijks een lotje, nooit of te nimmer iets winnen, hooguit een keer hun eigen geld terug. Die mensen kunnen net zo goed ophouden,

want, volgens dat onderzoek, maken ze om een bizarre vermoedelijk metaphysische reden geen schijn van kans. Maar de echte gokker is er niet vanaf te houden.

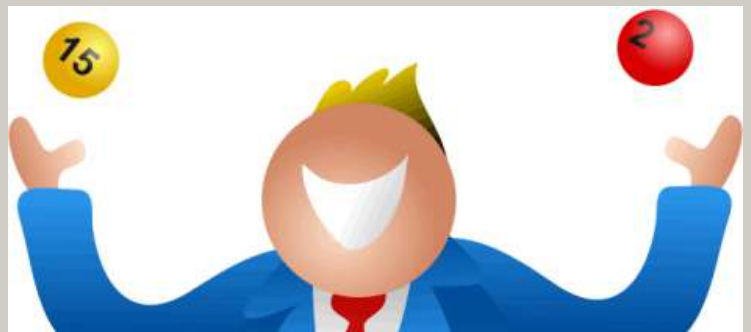
Zoals er ook mensen zijn die naar de rechter stappen als ze niks hebben gewonnen, terwijl de buurvrouw dat wel heeft. Hadden ze dan een lotje? Nee natuurlijk. Maar voor de geleden 'psychische schade' willen ze alsnog een miljoen op hun bankrekening en een dikke auto voor de deur. Geld en gezond verstand gaan zelden samen.

De vraag die ons allen bezighoudt is: wie zijn die mensen die miljoenen winnen, en worden ze er gelukkig van? Heeft het ongelimiteerde shoppen ze bevredigd? Is het kunnen kopen van Chanel nr 5 en die hele dikke Rolls Royce onder je achterwerk nou echt iets waar je duurzaam blij van wordt?

Hier in Nederland zijn winnaars wel eens opgezocht, na jaren. Daarbij bleek, als ik me goed herinner, dat de mensen die er veel leuke dingen voor anderen mee gedaan hadden er gelukkiger van waren geworden. Sommigen hadden alles er doorheen gejaagd voor zichzelf, en waren weer terug bij af. Anderen hadden het netjes als een appeltje voor de dorst op de bank gezet. Dan hangt het van je relatie met geld en met je familie af of je daar blij of verdrietig van wordt.

In Amerika is alles extremer dan hier. Daar lijdt men niet onder Hollandse nuchterheid maar onder Amerikaans materialisme. Amerikanen zijn de cheerleaders van de wereld, springend met hun pompommetjes tot ze plat op hun bekjes gaan.

Zo was het blijkbaar met een aantal winnaars, niet van een enkel miljoen maar van vele miljoenen. Het zijn sterke benen die de weelde kunnen dragen.

Die benen waren in elk geval niet in het bezit van Michael Carroll, een man met een elektronisch bandje om z'n enkel vanwege enige vergrijpen. Hij won bijna \$10 miljoen, en toen het bandje weer af mocht besteedde hij het aan prostitutie, gokken en drugs. Toen was het opperdepop. Acht vette jaren, en daarna de kater.

Evely Adams won de lotto twee maal achter elkaar, samen ruim \$5 miljoen. Het ging op aan gokken, want mensen die veel hebben willen meestal meer.

Maar ook als niet alles opgaat loopt het soms spaak. Zoals bij een man die \$245 miljoen won, en sindsdien nooit meer normaal contact met medemensen kan onderhouden. Men haat hem omdat hij niet van plan is iedereen constant vrij te houden die probeert op slinkse wijze van zijn geld te profiteren. Relaties zijn lastig geworden. Maar het kan nog gekker.

In 1998 won William Post \$16 miljoen. Zijn broer besloot dat dat niet eerlijk was, en huurde een sniper om hem en zijn vrouw te vermoorden. Hij werd gepakt. De familie bleef aan de man trekken en misbruikte zijn goedheid waardoor hij investeerde in foute projecten en uiteindelijk aan een hartaanval overleed. Lol van z'n miljoenen had hij niet gehad, alleen maar narigheid.

Bent u van plan morgen een lotje te kopen, bedenk u dan nog eens. Misschien bent u zo ook wel tevreden.